

[Klim Behnke]

ge »rørledninger«, så er sandheden jo den, at de samme tre partier, som nu ønsker at vedtage denne dagsorden, i sidste uge var så optaget af at føre ideologi i forhold til det, der foregår i Nordsøen, at man var flintrende ligeglad med, hvor mange arbejdspladser det koster, flintrende ligeglad med, hvor mange nye investeringer der gik tabt på gulvet. Jo, for man havde en ideologisk sag, og den skulle gennemføres med vold og magt, uanset hvad resultatet ville være.

Havde det nu været en traditionel sag i form af et traditionelt lovforslag, så kunne der være gået 1 eller 2 år, før man for alvor så konsekvenserne af det, men heldigvis var konsekvenserne der allerede dagen efter, og derfor fik vi i allerhøjeste grad udstillet, hvordan tingene fungerer her i Folketinget.

Det er dobbelt moralsk at holde forespørgselsdebatter som denne her, hvor man holder lange taler om, hvor vigtigt det er at få gjort noget ved de problemer, der er rundt omkring i lokalsamfundene, når det er de samme politikere, når det er de samme partier, der ikke har nogen som helst begrænsninger, når det gælder om at genere dansk erhvervsliv, gøre det sværere at drive en erhvervs virksomhed og i hvert fald gøre det stort set umuligt at starte nye erhvervs virksomheder.

For hvad er det for betingelser, man har, når man er erhvervsdrivende i Danmark? Det er jo ikke, som det bliver berettet, at man, bortset fra England, har de letteste forhold, når det gælder om at få lov til at afskedige folk. Man får det til at lyde, som om det er enhver dansk erhvervsleders største ønske at kunne afskedige flest mulige mennesker. Det er jo ikke tilfældet. En hvilken som helst dansk erhvervsleder har én interesse, og det er at få virksomheden til at blive drevet godt, og en virksomhed, der er drevet godt, er selvfølgelig en virksomhed, der har mange tilfredse medarbejdere. Men det ser man bort fra. Man udvælger sig et enkelt lille punkt, og så stirrer man sig fast på det og siger: Ha, ha, der kan vi se, at dansk erhvervsliv jo bare kan fyre deres medarbejdere og skalte og valte med medarbejderne, som de har lyst til.

Man glemmer igen at se på, hvad det er for absurde restriktioner, hvad det er for skattelejning, hvad det er for arbejdsmiljølovgivning, hvad det er for miljølovgivning, og i det hele taget hvad det er for et offentligt bureau-

krati, det danske samfund byder danske erhvervsledere. For det er jo dér, årsagen til, at virksomhederne må lukkes, er.

Dermed være ikke sagt, at man slet ingen konkurer ville have, hvis man ændrede mangt og meget i det danske samfund. Nej, for konkurer i den dynamiske erhvervsudvikling er sådan set godt nok. Jeg kan da kun glæde mig over, hvad Industrirådets Bent le Fèvre udtalte i Dansk Industri fra 8. april 1991: »Det er i sidste ende retten til at gå konkurs, der sikrer, at virksomhederne producerer de varer, markedet vil betale for.« Det er rigtigt sagt, og derfor skal vi ikke, hver gang der er en virksomhed, der er ved at gå konkurs, sætte alle disse ressourcer ind for at undgå konkursen, som der tales om. Konkursen er med til at rydde op. Konkursen er det samme, som når man klipper de halvvisne blade af busken. Det gør man, for at de friske grene kan blomstre tilsvarende meget bedre.

Men ikke desto mindre er det tilbagevendende spørgsmål: Hvorfor går det så så dårligt for dansk erhvervsliv?

Hvorfor er 40 pct. af danske virksomheder i en situation, hvor opgørelser tydeligt viser, at de tærer på deres egenkapital, og at de for manges vedkommende står med den ene fod på et stykke vådt håndsæbe og den anden på konkursen?

Det er jo ikke, fordi omverdenen ikke tilsmiler Danmark. Aldrig har vi været i stand til at eksportere så meget, som vi gør i øjeblikket. Nej det, der er det tilbagevendende problem, er, at overalt i den offentlige danske administration – og det er lige fra byrådsudvalget til vedtagelser her i Folketinget – gør man alt, hvad man kan, for at genere danske erhvervs virksomheder. Det er ikke nok bare at koncentrere sig om at bevare de virksomheder, vi har i øjeblikket. Det er i virkeligheden et dybt, dybt konservativt syn, de tre partier, der står bag dagsordenen, har. Jamen hvis de nuværende virksomheder er nogle dårlige virksomheder, så lad os da få dem lukket og i stedet for få stiftet nogle nye, gode virksomheder.

Betingelsen for, at det kan lade sig gøre, er, at man i kommuner, i amter og i statslige organer er parat til at sige ja og give det grønne stempel den dag, der er en, der står parat med et projekt. Men sådan foregår det jo ikke. Vi ved fra kommunalbestyrelser og amtsråd,